

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/176/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111220617
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5111220617.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 2/ Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 3/ Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 4/ Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 5/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 6/ C. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, 7/ K. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, 8a/ K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 8b/ K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 8c/ F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., Q. XX, 8d/ K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, 8e/ Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 9/ K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. R. XXX, 10/ D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., G. XXXX/ X, 11/ Ing. W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. G. XX, Q., 12/ G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, W., všetci navrhovatelia právne zastúpení JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou, so sídlom D. XXXX, W., proti odporcom: 1/ Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom Jánom Púčekom, bytom H. XXX/XX, Q., 3/ Mgr. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX/XX, 4/ G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. S., T. XX/XXX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou odporkyňou v 3/ rade Mgr. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX/XX, 5/ C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. S., D. X/XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Evou Staňovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX/XX, 6/ H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. F., H. XXXX, toho času na neznámom mieste, 7/ O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, 8/ K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., T. XXX/XX, 9/ T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, H. XXX, Česká republika, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní navrhovateľov v 1/ až 12/ rade a odvolaní odporkyne v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C/154/2011-369 zo dňa 03.10.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti: parcela KNC č. 6877 o výmere 3267 m² - zastavaná plocha, parcela KNC č. 6916/1 o výmere 815 m² - ostatná plocha, parcela KNC č. 6916/2 o výmere 190 m² - ostatná plocha, parcela KNC č. 6917 o výmere 379 m² - lesný pozemok, parcela KNC č. 6915 - orná pôda o výmere 187 m², parcela KNC č. 6912 - orná pôda o výmere 175 m², parcela KNC č. 6911 - orná pôda o výmere 173 m², parcela KNC č. 8192/1 - zastavaná plocha o výmere 786 m², parcela KNC č. 6902 - orná pôda o výmere 15 m², parcela KNC č. 6901 - ostatná plocha o výmere 350 m², parcela KNC č. 6897 - ostatná plocha o výmere 447 m², parcela KNC č. 6895 - ostatná plocha o výmere 626 m², parcela KNC č. 6900 - orná pôda o výmere 62 m², parcela KNC č. 6894 - orná pôda o výmere 87 m², parcela KNC č. 6893 - orná pôda o výmere 168 m², parcela KNC č. 6889 - orná pôda o výmere 67 m², parcela KNC č. 688 - orná pôda o výmere 90 m², parcela KNC č. 6883/1 - ostatná plocha o výmere 666 m², parcela KNC č. 6883/2 - ostatná plocha o výmere 167 m², parcela KNC č.

6882 - trvalé trávne porasty o výmere 145 m², parcela KNC č. 8181 - zastavaná plocha o výmere 1205 m², parcela KNC č. 6919/1 - lesný pozemok o výmere 544.838 m², parcela KNC č. 6910 - orná pôda o výmere 5948 m², parcela KNC č. 6886 - trvalé trávne porasty o výmere 3083 m², parcela KNC č. 6881 - orná pôda o výmere 30.428 m² a parcela KNC č. 6907 - ostatná plocha o výmere 622 m², všetko v k. ú. M., evidované v podiele 1 na odporkyňu v rade 1/, patria do dedičstva po nebohom G. V., zomr. XX.XX.XXXX. Odporkyňu v rade 1/ zaviazal povinnosťou nahradiť navrhovateľom v rade 1/ - 12/ trovy konania vo výške 99,50 eur titulom súdneho poplatku za návrh a vo výške 1.830,15 eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľov v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľom nepriznal náhradu trov konania voči odporcom v rade 3/ - 9/.

Okresný súd došiel k záveru, že je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Okresný súd došiel k záveru, že predmetné nehnuteľnosti v podiele 1 vedené vo vlastníctve odporkyne v rade 1/ nemohla odporkyňa 1/ zdediť po svojom manželovi, nakoľko nebol ich vlastníkom v čase svojej smrti. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne zistené, že tieto nehnuteľnosti boli vo vlastníctve G. V., zomr. XX.XX.XXXX, a teda patria po ňom ako po poručiteľovi do dedičstva. Je nepochybné z predložených listín, že v osade G. žil iba G. V., zomr. XX.XX.XXXX a žiadny iný jeho menovec, pričom aj z pkn vložky č. 512 vyplýva identifikácia tejto osoby. Súd teda posúdil, že vlastníkom predmetných nehnuteľností bol G. V., zomr. XX.XX.XXXX, preto nemohlo dôjsť k tomu, že dedičkou predmetných nehnuteľností sa stala odporkyňa v rade 1/. Keďže odporkyňa v rade 1/ je vedená ako vlastníčka predmetných nehnuteľností na základe dedičského rozhodnutia vedeného po jej manželovi v podiele 1, súd rozhodol, že do dedičstva patria dané nehnuteľnosti v uvedenom rozsahu, t.j. v podiele 1.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Súd priznal navrhovateľom náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku za návrh sumu 99,50 eur a titulom právneho zastúpenia sumu 1.830,15 eur pozostávajúce z úkonov právnej služby, ktoré sú uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, ako aj náhrady za stratu času a náhrady cestovného v sume špecifikovanej v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Súd nepriznal navrhovateľom odmenu za úkon právnej služby vypočítanú z tarifnej hodnoty zo sumy 196.087,60 eur (táto tarifná hodnota bola určená na základe vyjadrenia Lesov Slovenskej republiky, odštepny závod Čadca zo dňa 08.10.2014). Súd mal za to, že uvedené stanovisko nie je možné použiť v danej veci ako podklad pre výpočet tarifnej odmeny. Keďže zo strany navrhovateľov nebol predložený žiadny znalecký posudok týkajúci sa nehnuteľností, ktoré boli predmetom konania, súd odmenu za 1 úkon právnej služby určil s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za použitia ust. § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky (základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb).

Voči citovanému rozsudku podala odvolanie v zákonnej lehote odporkyňa v 1/ rade. Má za to, že okresný súd sa v rozsudku nevyporiadal dostatočne s dôkazmi, ktoré by jednoznačne potvrdili, že spor o dedičstvo patrí do vlastníctva navrhovateľov v 1/ až 12/ rade. Rozhodol len na báze pravdepodobnejšieho vlastníctva v prospech G. V., ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Taktiež sa nezaoberal ani tým, prečo sa nedomáhali práva vlastníctva po kúpe tejto nehnuteľnosti a odporcovia sa tohto práva nedomáhali viac ako 60 rokov. Čestné vyhlásenie T. G. vzal súd ako dôkaz, napriek tomu, že toto vyhlásenie po krátkom čase zmenila, a to tým, že navrhovatelia jej toto podstrčili a podpísala ho bez uvedomenia a prečítania výroku čestného vyhlásenia. Súd vzal do úvahy aj tvrdenia svedkov, teda navrhovateľov, ktorí vyhlasovali pred súdom, že spornú nehnuteľnosť užívali, na nej pracovali a pod. I napriek tomu, že v čase, kedy bol zapísaný ako vlastník G. V., nar. XX.XX.XXXX, časť navrhovateľov vôbec nežila, teda nemohla na týchto nehnuteľnostiach pracovať. Vyhlásenie Obecného úradu Lutiše, ale aj vyhlásenie OÚ Radôstka nie je žiadnym dôkazom, ktorý by preukazoval správnosť navrhovateľov. Taktiež ďalší svedkovia, ktorí tvoria tzv. potvrdenie starších občanov pamätajúcich si dané skutočnosti, nie sú dôkazom, ale len snahou navrhovateľov preukázať svoj nárok na sporné nehnuteľnosti. Svedkovia sú rodinnými príslušníkmi, blízkymi susedmi, a teda neposkytli žiaden priamy dôkaz, ktorým by sa dal potvrdiť správny nárok navrhovateľov. Odporkyňa v rade 1/ zdedila tieto pozemky a lesy po nebohom manželovi G. V. v rámci dedičského konania, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, dedičské konanie D1479/83 zo dňa 13.12.1983. Tieto pozemky ale nevyužívala, pretože od 50-tých rokov tieto užívali Štátne lesy, lesný závod Čadca, vykonávali výsadby, ale hlavne ťažbu dreva, a teda i týmto je možné úplne spochybniť vyhlásenie odporcov v rade 1/ až 12/, ako aj ich svedkov, pretože tu pôsobil lesný hospodár pobočky Lesný závod Povina, Kysucké Nové Mesto. V roku 2011 prevzala sporné pozemky a lesy do užívania Lesného závodu Čadca, ktorý jej tieto písomne odovzdal bez vyčíslenia hodnoty a drevnej hmoty, v zlom

stave, zarastené trávou a burinou, bez vykonanej preriezky, zdevastovanej cesty, bez odvodňovacích kanálov a pod. Na základe viacerých oznámení o nepovolených výruboch sa nezistil žiadny páchatel'. Bola nútená k tomu, aby ihneď so spoluvlastníkom F. E. určili hospodára, vykonali výrub kalamity, vykonali výsadbu, odvodnili les, opravili cesty, vykonali preriezky a ostatné činnosti v rámci pokynu a plánu hospodára. Doposiaľ platí z týchto nehnuteľností dane, úpravy stáli viac ako 20.000,- eur a hodnota drevín pre svoju potrebu, ktorú získala, je cca 13.000,- eur. V minulosti sa nejednalo o lesy, boli to výlučne pasienky, z ktorých sa bralo viac-menej seno a pásol sa tam dobytok. Pozemky zdedila zákonným spôsobom a ak niekto pochybil, mal byť žalovaný tento orgán, ktorý takýto stav spôsobil a nie odporkyňa v 1/ rade, ktorá v konečnom dôsledku by mala zaplatiť tisíce eur advokátke navrhovateľov. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, pretože nie sú tu dôkazy, ktoré by jednoznačne potvrdili nárok navrhovateľov v rade 1/ až 12/.

Odvolanie voči rozsudku čo do výroku o trovách konania podali aj navrhovatelia v 1/ až 12/ rade. Nesúhlasia s priznanou výškou trov právneho zastúpenia. Majú za to, že v tejto časti okresný súd nesprávne vec právne posúdil a neaplikoval na vec správne právne normy. Nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia v správnej výške, keď nesprávne aplikoval na určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vo veci ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Správne mal súd prvého stupňa na vec použiť ust. § 10 ods. 1 vyhlášky z tarifnej hodnoty 196.087,60 eur v spojení s § 10 ods. 2 vyhlášky a v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky tak, že predmetom konania je určenie, že sporné nehnuteľnosti v podiele 1 patria do dedičstva. Okresný súd vychádzal zo záveru, že predmet konania nemožno vyjadriť v peniazoch. Na použitie § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky však neboli splnené podmienky. Citované ustanovenie sa na tento prípad nevzťahuje. Predmetom konania bol spor o vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktoré svojím charakterom nespadá pod § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom súdneho sporu, peniazmi oceniteľné, potom sa táto čiastka považuje za základ pre tarifnú hodnotu, pretože vyhláška dôsledne rozlišuje situácie pre náhrady trov konania, kedy je predmet právneho sporu peniazmi oceniteľný a kedy nie je (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2012). Okresný súd Žilina nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, a preto je nepreskúmateľné. Majú za to, že pre účely vyčíslenia trov konania nie je nutné predkladať znalecký posudok a na uvedené účely je postačujúce odborné vyjadrenie príslušného orgánu, ktorým sú Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik. Domnievajú sa, že nie je možné cez zníženie náhrady trov konania negovať výsledky konania v prospech odporkyne v 1/ rade a ukracovať navrhovateľov na majetku, do ktorého patrí aj náhrada trov konania. Vecne nebola spochybnená hodnota sporných nehnuteľností a dôvody uvádzané súdom (formálne) nie sú relevantné. Zákon (§ 127 ods. 4 O. s. p.) predsa pripúšťa odborné vyjadrenie a je zrejmé, že odborné vyjadrenie nie je znaleckým posudkom a nemusí byť bezpodmienečne vyhotovené znalcom. Navrhujú, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a zmenil napadnutý rozsudok v napadnutej časti výroku o trovách konania tak, že odporkyňa v rade 1/ bude zaviazaná zaplatiť navrhovateľom 1/ až 12/ náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 25.222,27 eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľov v rade 1/ až 12/. Žiadajú priznať aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1.687,88 eur.

Navrhovatelia 1/ až 12/ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadrili.

Odporkyňa 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov 1/ až 12/, pokiaľ ide o výrok o trovách konania, sa domnieva, že súd rozhodol správne i napriek tomu, že túto sumu by nemala platiť, pretože sporné nehnuteľnosti zákonne zdedila, prevzala do užívania, platila dane a trvala na tom, že ak kataster zapísal sporné nehnuteľnosti zle, mal vykonať nápravu na základe navrhovateľov, čo už v prvotných oznámeniach dala na vedomie Okresnému súdu Žilina v predošlých súdnych konaniach, ale i v konaní pod č. 18C/154/2011. Odvolanie právnej zástupkyne navrhovateľov, že má zaplatiť za právne zastúpenie 25.222,27 eur, považuje za úžeru voči jej osobe. Je 92-ročná zdravotne ťažko postihnutá, imobilná osoba s príjmom starobný dôchodok 104,10 eur mesačne, vdovský dôchodok 184,20 eur. Pripája kompletný zdravotný posudok i doklad o príjme. Má za to, že škodu voči navrhovateľom nikdy nespôsobila. Dedičstvo, ktoré sa jej odoberá po viac ako 60-tich rokoch malo prebiehať nie voči jej osobe, ale voči orgánom, ktoré mali podľa navrhovateľov takúto chybu spraviť. Vyhlasuje, že bola zákonnou dedičkou. Nič nikomu neodobrala. Do úpravy sporných nehnuteľností dala celé svoje úspory a ešte si aj požičala 20.000,- eur. Navrhuje, aby súd odvolanie v plnom rozsahu zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaných odvolaní navrhovateľov v 1/ až 12/ rade a odporkyne v 1/ rade v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Krajský súd sa s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O. s. p. stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia, pričom v jednotlivostiach na ne poukazuje. Nie je preto žiaduce, aby opakovane vecne správne závery prvostupňového súdu.

Podstatou odvolacích námietok odporkyne v 1/ rade je skutočnosť, že navrhovatelia v 1/ až 12/ rade neuniesli dôkazné bremeno na skutočnosť, že pozemnoknižným spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania, bol ich právny predchodca G. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, ktorý žil v obci M., v osade G.. Namietala pritom, že súd vychádzal len z tzv. pravdepodobnejšieho vlastníctva.

S uvedenou odvolacou námietkou sa nemožno stotožniť. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, a to z priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré súd správne vyhodnotil jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, nepochybne vyplýva, že spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v 1 bol právny predchodca navrhovateľov v 1/ až 12/ rade a odporcov v 3/ až 9/ rade G. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX.

Okresný súd správne nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania, stotožnil s nehnuteľnosťami, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. 512 pre obec Lutiše. Táto skutočnosť je medzi účastníkmi nesporná a zároveň vyplýva aj z geometrického plánu č.74/2001 zo dňa 23.8.2001 vyhotoveného H. T..

V uvedenej pozemnoknižnej vložke, v jej časti B. Vlastníctvo je pod radovým číslom 1b zapísaný G. V., v 1, roľník v M. - G.. Iba od tejto osoby, ktorej vlastníctvo v danom čase preukazoval zápis v pozemkovej knihe, odvíjajú svoje vlastníctvo, resp. vlastníctvo ich právneho predchodcu ako navrhovatelia v 1/ až 12/ rade, tak aj odporkyňa v 1/ rade.

Podstatnou otázkou pre rozhodnutie predmetného sporu bolo vyriešenie otázky, či v tejto pozemnoknižnej vložke zapísaný G. V. bol právnym predchodcom navrhovateľov v 1/ až 12/ rade, a teda, či sporné nehnuteľnosti majú patriť do dedičstva po tejto osobe alebo bol právnym predchodcom odporkyne v 1/ rade, ktorá by ich za tohto predpokladu zákonne zdedila a stala sa ich spoluvlastníčkou.

V tomto smere nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou odporkyne, že toto zistenie je založené iba na pravdepodobnosti. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že osoba zapísaná v pozemkovej knihe je právnym predchodcom navrhovateľov v 1/ až 12/ rade a odporcov v 3/ až 9/ rade.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že právny predchodca navrhovateľov žil v osade G., v obci M., kde právny predchodca odporkyne v 1/ rade nežil (žil síce v obci M., nie však v osade G.). Súdom je všeobecne známe, že pri zápisoch v pozemkovej knihe sa uvádzalo práve bydlisko zapísaného ako identifikačný znak. Toto však nie je jediným dôkazom vlastníctva G. V., právneho predchodcu navrhovateľov.

Vychádzajúc zo zápisu v pozemkovej knihe v časti B. Vlastníctvo, tento bol vykonaný 28. júla 1939 a jeho podkladom bola listina Čd 4681/39. Podľa zápisnice Hlavného súdu zo dňa 21.marca 1939 (č.l.18-19 prip.sp. 7C 387/01) a 13. mája 1939 pod č. RX 17/38 (č.l.15 prip.spisu 7C 387/01) a súdnej pokonávky uzavretej do zápisnice pred Okresným súdom v Žiline pod č. 3792/39(č.l.16-17 prip.sp.7C/387/01) zo dňa 2. júna 1939 boli tieto nehnuteľnosti zapísané na spoluvlastníkov pod radovým číslom 1a W. E. v polovici a pod radovým číslom 1b na G. V. v polovici, roľníkov M. - G..

Zo zápisnice, ktorá je súčasťou spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/387/01 č. I. 16 - 17 spisu (ktorý bol v rámci dokazovania pred prvostupňovým súdom oboznámený) vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti zapísané do pozemkovej knihy mal nadobudnúť na základe kúpy ešte právny predchodca G. V. K. V. v roku 1904 od Spoločenstva bývalých urbárikov v Lutiši.

Dôležitou skutočnosťou je aj zistenie, že v čase zápisu do pozemkovej knihy, t.j. v roku 1939 bol právny predchodca odporkyne 1/ G. V., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, maloletý. Takáto skutočnosť by bola v pozemkovej knihe zapísaná, zároveň by sa táto skutočnosť musela objaviť aj pri uskutočňovaní právnych úkonov, ktoré boli podkladom zápisu. Z listinných dôkazov vyplýva, že G. V., ktorý v r.1939 úkony uskutočňoval, bol plnoletý, keďže nebol zastúpený zákonným zástupcom.

Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom vyplynulo, a túto skutočnosť odporkyňa v 1/ rade nijako nespochybnila, že otcom G. V., právneho predchodcu navrhovateľov bol práve K. V.. Takýmto spôsobom bola na základe priamych dôkazov s určitosťou identifikovaná osoba zapísaná v pozemkovej knihe vo vložke č. 512 pre obec Lutiše, ktorou je právny predchodca navrhovateľov v 1/ až 12/ rade a odporcov v 3/ až 9/ rade G. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX.

Pokiaľ odporkyňa v 1/ rade napáda nevierohodnosť nepriamych dôkazov ako svedecké výpovede starších osôb žijúcich v obci M., ako aj čestné vyhlásenie T. G., ktorá ho neskôr zmenila, ide o dôkazy, ktoré sa týkajú užívacích vzťahov nehnuteľností a v podstatnej miere rozhodnutie vo veci samej neovplyvňujú, keď z vyššie uvedených priamych dôkazov nesporne vyplýva vlastníctvo nebohému G. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, žijúceho v osade G., obec M.. Potom aj prípadná nevierohodnosť čestného vyhlásenia T. G. nemá vplyv na skutkovo správne závery a vecnú správnosť rozsudku okresného súdu.

Záver okresného súdu, že predmetné nehnuteľnosti v čase smrti patrili nebohému G. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a patria do dedičstva po ňom, je vecne správny.

Vecnú správnosť vykazuje aj výrok rozsudku o trovách konania.

Pokiaľ ide o výšku trov právneho zastúpenia, predmetom konania je nie určenie vlastníckeho práva, ale určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi. Okresný súd postupoval správne pri vyčíslení odmeny za jednotlivé úkony právnej pomoci podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého ustanovenia základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Táto otázka je v súdnej praxi už vyriešená a správnosť takejto praxe potvrdil aj Ústavný súd SR v nálezoch sp. zn. IV. ÚS 574/2013-15, II. ÚS 295/2013.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Okresný súd rozhodoval o odvolaní ako navrhovateľov v 1/ až 12/ rade, tak o odvolaní odporkyne v 1/ rade. Navrhovatelia v 1/ až 12/ rade, ako aj odporkyňa v 1/ rade boli vo svojich odvolaniach neúspešní, preto ani jednému z nich nevznikol dôvod na priznanie trov odvolacieho konania. Pokiaľ ide o odporcov v 3/ až 9/ rade, títo si trovy odvolacieho konania neuplatnili a z obsahu spisu im vznik trov odvolacieho konania nevyplyva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.